

60/38



# LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.  
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

## LA PITRADA DEL LEÓN... Y CASTILLO



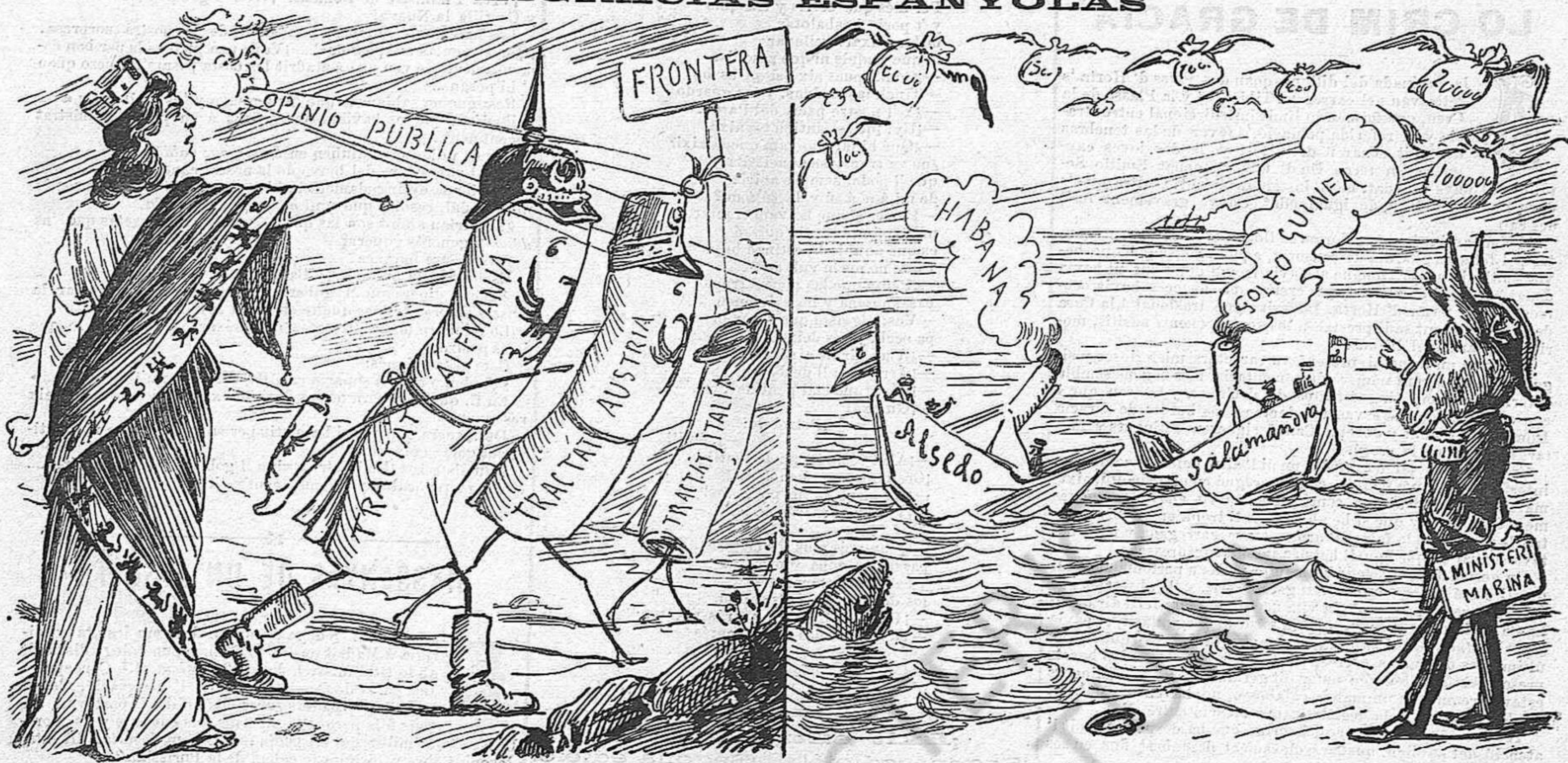
Proteccionista-camama...  
ensarrona-industrials...

Ja era hora de que trobessis  
qui 't cantés quatre vritats.





DESGRACIAS ESPANYOLAS



MALS TRACTATS—¡Prou y fora

PASQUINADAS—Ultims dias de la Marina espanyola.

manera com els homes polítichs de la restauració improvisan grans fortunes. Y lo desconegut es la paxorra del país que ni quan l'esquilan, ni quan l'escorxan se'n adona.

Una coincidencia. Lo gos de 'n Cánovas se diu León.

Y León se diu l'embaixador de París que li acaba de donar lo gran disgust del segle.

Que 'l León de casa seva lo consoli del trastorn, llepanti bé las feridas que li ha fet l'altre León.

En Gamazo s'ha declarat perfecte ministerial y per consegüent s'ha deslligat de tot compromís proteccionista. Aixó no té res d'extrany. A n' en Gamazo com a tots los homes que fan la política del ápat, se 'ls pot dir lo mateix:—Ja 't coneix herbeta que 't dius marduix.

Primer son proteccionistas del blat; pero una vegada governan se tornan proteccionistas de la coca encusada.

¡Mal profit els fassa!

Una de las industrias que si s'aproba 'l tractat ab Alemania haurá de plegar sense remissió, será la fabricació de llaua, que havia alcansat un gran desenvolupament, especialment a Vizcaya.

Pero no hi fa res: encare que las fábricas de llaua pleguin, sempre 'ns quedarà per consol una gran collecció de ministres de llaua.

De una carta de Venecia que publica *El Noticiero*: «Hállase aquí don Jaime que asistió a la boda y que no abandona ni un instante a don Carlos.»

Si no 'l deixa ni un instant si que ha d'estar divertit!... De segur que hasta á l'arcoba deu trobarse'l cada nit.

Una frase del héroe de Sagunto: —Ja no serveixo per manar; pero no m'agrada que ningú 'm mani.

¡Qui havia de presumir que aquí á España per haverhi de tot, fins tindriam anarquistas ab tres entorxats!

D. Anton era avants lo Mónstruo de la soberbia; pero desde que 'n León y Castillo li ha cantat la canya s'ha convertit en lo mónstruo de la mansuetut.

«Seré benévol—va dir en lo Congrès tractant d'explicar la situació desairada en que van deixar-lo—perque no ha de turbar la meva benevolencia aqueixa infecunda y estéril tentativa de agravi.»

Apuntin la frase qu'es deliciosa. En lo successiu

sempre que rebim un bolet, no s'inmutin lo més mínim, y diguin:

—Aixó no ha sigut res...tot lo més una infecunda y estéril tentativa de agravi.

¡Cosa rara! A mida que s'inflan las galdas se desinflan els caràcters.

Valent discurs el del Doctor Esquerdo á propòsit de las ignominias de Melilla. Si una cosa sentim es no tenir espay per reproduhirlo. Plé de lógica y de intenció las paraulas del diputat republicá, queyan sobre 'ls monárquichs com lo foch granejat de una bateria de ametralladoras.

Aixis es com se fa l'oposició al govern.

Los alarits dels diputats de la majoria, units als qu'exhalavan els conservadors demostren que 'l Doctor Esquerdo va posar lo dit á la llaga.

—¡Qué passa? preguntava un periodista al entrar sobtadament en lo saló de sessions del Congrès.

Y un seu company li va respondre:—Qué vols que passi? Que 'l Doctor Esquerdo dispari, y alguna cosa s'esquerda.

A Tolosa (Guipúzcoa) va celebrarse un meeting, en lo qual van donarse crits de «¡Viva la República!» Donchs bé, per aquest mer fet lo jutje ja té tela tallada per molts dias, tota vegada que 'ls pressumptos autors de aquells crits han siguts encausats en tota regla.

En cambi en aquella ciutat los carlins vitorejan sempre que volen al rey de las húngaras sense que ningú 'ls demani comptes ni 'ls molesti per res.

Jo ja ho veig: en aquest país dels vice-versas, la llibertat s'ha de concedir no als que darian la vida per obtenirla, sino als que la donarian per exterminarla.

Lo rey de las húngaras s'ha dirigit al Papa, manifestantli que ell no renuncia de cap manera als seus drets á la corona d'Espanya.

Crech que l'única manera de ferlo renunciar seria donarli la corona, ab la seguretat de que al cap de dotze horas ja se'l hauria empenyada.

Perque qui fa un cistell fa un cove. Qui s'empenya un toisó, de la mateixa manera s'empenya una corona.



A LO INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—Se-bas-ti-a-na.
- 2.ª ENDAVINALLA.—Lo pensament.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—Mirallers.

4.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Pierola.

5.ª GEROGLÍFICH.—Per salts las granotas.

Han endavinat totas las solucions los ciutadans J. Salvat, P. Carrera y J. Prat, Un perseguidor d'escarbats, R. Ribas, Un Fumador y Pepet del vi; n'han endavinadas 4: Noy de Sans y Pau Pipa; 3: Pep de l'Olla; 2: Baldomero Clivillé, y 1 no més, J. M. T., San Patantim y Un Moreno.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans A. Estadilla, R. Ventura, Guizán y Garreta, Un Graciench, Jaumet Lluna, Joanet Coral, Llaminer, Dos aprenents, Pere Buldó, J. Salvat, Un Pelar, Chillet, Xindó Tarragoni, J. C. de P., J. de P., Joseph Codina, Joan Voltá, Joanet Coral, E. K. K. Telar, Noy Moreno, C. Hernández y González, J. C. de P., J. Agulló, Pepet de lluro, T. y As, R. Maman, Carlos Martí, J. Seya Diet, Pepet dels Nats y R. Alsina:—Lo qu'envian aquesta semana no fa per casa.

Ciutadans A. Roméu, P. Carreras y A., Emilio Sunyé, J. S. Carles, Jaumet Bolera, F. Rodríguez, Noy de Sans, J. B. C., Mr. Eugon, E. Carrete (a) Guenya, A. Pit, Weber, Japet Figueras, P. P. Vila, Silvestre Xato, Ramón Riba, Aguilera, Heroe de Tupinadas y Santiago Falco:—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudad E. Sola P.: Ara está millor.—J. Reig V.: Está bé: gracias.—J. Alamaliv: Tindrém present lo que 'ns demana; pero tot será que la trobem.—J. Casanova Ventura: En la llarga hi juga massa 'l mateix equivoch: los demés no 'ns serveixen.—Cantor de Catalunya: Es fluixet.

—Ramón Rontari: L'article va bé.—F. Comas P.: Los versos mansejan.—Timbalor del Plá: No 'ns fá 'l pés; tot 'l article es exagerat.—E. Vilaret: Va bé: 'l insertarem.—Indalesi Cucarachas: Del article se 'ns he extraviat la primera quarilla: fassi 'l favor d'enviarla de nou y 'l dirém lo qué.—Artonet Guix: La publicació del escrit seria inoportuna.—Suscriptor de *La Campana* (Caella): Lo mateix li dihem.

J. B. C.: Es fluix.—R. y S. niquel: (Ja) Lo mateix li dihem. En lo número passat y no hi ha perque tornarhi.—E. D. Bosch: Los versos adoleixen de falta de precisió y claretat.—Pepet de Vilafranca: Aprofitém la més curta.—J. G. Padrós: Está bastant bé: mirarem d'insertarlo.—Ramonet R.: Molt bé: gracias.—J. Costa y P. (Monistoll): ¡Ja está ben segur de que 's cert lo que 'ns diu! La cosa es tant groixuda que sense véurela confirmada no 'ns atrevim á parlarne. De lo que remet hi anirá alguna cosa.—M. B. B.: No trobem convenient publicar la esquila.—R. Pons: Eovihñ d'altres de més sustancia.—Lluís Salvador: Está bé.—Ll. Via: Es menester llimar molt fins á escriure la deguda correcció.—Faló: Rebuda la poesia: procurarem insertarla prompte y ab oportunitat.—J. Vallmadella: Los sonets son fluixos.—A. de Moragas: No 'ns agrada prou.—Andreu Seyam: L'article va bé.—A. Salabert: No 'ns fá 'l pes.—Pau Clariana: Idem Las taronjas no son rjas.—E. Martí Giol: La prosa acceptada; 'ls versos no 'ns van: n'hi ha de mal conformats.—F. Llenas: Está bé: gracias.

Medicaments del Dr. WOOM



Aixerop lactífich, per augmentar la cantitat y millorar la qualitat de la llet. Utilíssim per mares y didas.  
Aixerop pectoral, para curar tota classe de tos.  
Aixerop antidiarreich-estomacal, per curar las diarreas y malalties de ventrell.

UNICH DEPÓSIT:

AIXEROPERIA

DEL

DR. GNER

Petritxol, 2, Barcelona

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—BARCELONA